

Као и много пута до сада поновио се приказ. Председник Републике и Демократске странке Борис Тадић одржао је још један историјски говор на седници Главног одбора Демократске странке и након тога завеса је спуштена. У медијима се не може наћи информација да ли је неко од чланова одбора учествовао у дискусији након говора председника странке или је све протекло без озбиљније расправе. Очигледно да расправе није било, била је то још једна глува седница, како је то описао Зоран Живковић.

Ниједан дисонантан глас ни са затвореног дела седнице не сме да оде у јавност и поремети постигнуто страначко јединство јер монолитност мора бити сачувана по сваку цену. Прве пукотине у тој монолитности појављују се тек када почну припреме за изборну скупштину. Чему онда уопште служе овакве немудре седнице осим за додатно маркетиншко позиционирање председника странке и демонстрацију у јавности јединства и политичке снаге странке? Зато се након сваке седнице Главног одбора могу чути многобројна нагађања, а проради и машта наших агилних домаћих кремљолога јер јавност нема никакав увид у стварна дешавања и односе снага унутар Демократске странке.

У исто време председник Демократске странке тражи консензус и јавну дебату о тешким одлукама које треба донети како би се коначно кренуло у радикалније реформе нашег друштва. Тражи се консензус у време када унутар Демократске странке траје неупитни завет ћутања. То је основна противречност нашег друштва, стожерна странка владајуће коалиције, а и остале релевантне политичке странке непрестано говоре о значају јавности, а оне се оглашавају штурим саопштењима са затворених седница. То само говори о неспремности наших странака да се суоче са социјалним и политичким проблемима у Србији.

„Унапређење демократије значи да дубоко променимо праксу и политичка правила у срцу наше странке“, написала је недавно председница Социјалистичке партије Француске, тражећи пут за излазак из дуготрајне политичке дефанзиве. Дубоке демократске промене постојеће олигархијски устројене политичке праксе и строго централизованих политичких правила не само у Демократској странци постају основни захтев нашег времена. Начин на који се одвијају седнице главних одбора говори нам о корозији која је захватила редове Демократске странке јер време великих маркетиншких кампања пролази и нашем политичком животу су потребни нова енергија, нове идеје и нови људи како би се изашло из постојећег идеолошког политичког ћорсокака. Без

демократизације наших странака и саме Демократске странке позив председника Републике на успостављање неопходног друштвеног консензуса око најважнијих државних и националних питања остаће само још један у низу испразних маркетиншких потеза.

Посебно је питање што већина проблема о којима је говорио председник Републике спада у домен извршне власти и председника владе, који је био само један од дисциплинованих слушалица на овој седници. „Сви министри из ДС-а мораће да буду предводници једне нове енергије успостављањем другачије дисциплине него свих претходних деценија у административном сектору и требало би да схвате озбиљно ову моју поруку, а премијер Мирко Цветковић ће док год има јасан план у спровођењу економске политике имати моју подршку.“ Овако председник Демократске странке схвата функционисање парламентаризма.

Међутим, за сваку владу је од пресудне важности да има већинску подршку у парламенту, а овде је на делу демонстрација огољене политичке моћи председника ДС-а. Чему онда служи демократска процедура, избори, изборне кампање, чланство странке, које више нико и не помиње, нити сматра да би било нужно да буде консултовано у доношењу важних одлука. Сада је процес одлучивања у рукама једног човека и његове дворско-кабинетске свите. На тај начин се одвија сужавање легитимационе основе демократског режима и он се урушава.

У анализи великог пораза Либерално демократске партије Јапана могла се наћи оцена да се ова странка након вишедеценијске неприкосновене владавине једноставно смучила бирачима, да се показала глумом за кључна питања која брину јавност, као што су пензије, незапосленост и све слабија мрежа социјалног осигурања. Истакнуто је да ће основни проблем победничке Демократске партије Јапана бити суочавање са устаљеним партијским мандаринима који обично саботирају напоре за реформама администрације које би угрозиле њихову моћ и укоренење интересе. И у нашим условима страначки мандарини, као и недостатак критичке расправе и јавности у раду не само стожерне Демократске странке, остају највећа кочница дубљих реформи не само нашег друштва већ и зацементираног и анахроног, али монолитног партијског система. Без обзира на то што Демократска странка покушава да убеди нашу јавност да има одређену економско социјалну концепцију за решавање све теже економске кризе, јасно је да она својом садашњом политиком, у којој је направљено превише непринципијелних и изнуђених компромиса, не може да обезбеди потребни консензус, губећи при томе свој програмски и политички идентитет. То је за сваку странку најтеже и најпогубније искушење.

Затворене седнице и наша јавност

Пише: Маринко М. Вучинић
понедељак, 21 септембар 2009 11:02

Одговорност Демократске странке је данас тим већа јер је она средишња странка владајуће коалиције и на њој је историјски изазов да покрене темељне промене у свом деловању. Међутим, то се не може учинити на затвореним седницама Главног одбора и деловањем лобистичких и интересних група. Овај историјски подухват претпоставља пре свега активну и креативну улогу маргинализованог чланства и афирмисање критичког дијалога и мишљења. Јединство странке се краткорочно може одржавати на развијању клијентелизма, подаништва и послушништва страначке олигархије, али то дугорочно доводи до урушавања идеолошког и политичког потенцијала сваке странке и целокупног друштва.